

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Milady Haplové v právní věci **žalobců: a) S. A., b) E. A., c) A. A., d) Si. A., e) nezl. So. A.**, zastoupena žalobkyní ad d), zastoupených JUDr. Jaroslavem Dospělem, advokátem, se sídlem Moskevská 373/37, Praha 10, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2004, č. j. 24 Az 28/2003 - 96,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobců, advokátu JUDr. Jaroslavu Dospělovi, **se** odměna za zastupování **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) se kasační stížností ze dne 8. 12. 2004 domáhali zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě, č. j. 24 Az 28/2003 - 96, kterým mělo být zastaveno řízení o jejich žalobě, již se domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2002, č. j. OAM - 12721/VL - 16 - 03 - 2001 a ze dne 29. 11. 2002, č. j. OAM - 12723/VL - 16 - 03 - 2001, č. j. OAM - 12725/VL - 16 - 03 - 2001 a č. j. OAM 12718/VL - 16 - 2001. Výrok usnesení je dle stěžovatelů v rozporu se zákonem. Nezákonnost napadeného rozsudku spatřují v tom, že soud nesprávně posoudil právní otázku, resp. neposoudil jejich žádost o sloučení věci a nařízení jednání. Dále namítali, že v případě návratu do Arménie budou vystaveni značným těžkostem a z uvedených důvodů se domnívají, že je dán důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. Zároveň požádali o ustanovení advokáta a navrhli, aby Nejvyšší správní soud přiznal této kasační stížnosti odkladný účinek. Usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 28/2003 - 123 ze dne 1. 3. 2005 jim byl zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát JUDr. Jaroslav Dospěl. Následně usnesením ze dne 10. 5. 2005, č. j. 24 Az 28/2003 - 125, krajský soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení odstranili vadu kasační stížnosti v jakém rozsahu a z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů rozsudek krajského soudu napadají a zároveň byli poučeni, že v případě nedoplnění podání ve stanovené lhůtě bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto, neboť pro uvedený nedostatek nebude možno v řízení pokračovat. Uvedené usnesení bylo

zástupci stěžovatelů dne 19. 5. 2005 doručeno, ten však v uvedené lhůtě kasační stížnost nedoplnil.

Za této skutkové situace se Nejvyšší správní soud musel zabývat tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat a posuzovat, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů ustanovením § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Absentují-li v kasační stížnosti její náležitosti, je stěžovatel podle § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván k jejich doplnění, přitom není-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna a nelze-li v řízení o ní pro tento nedostatek pokračovat, je takové podání odmítnuto. Nejvyšší správní soud je v řízení o kasační stížnosti zásadně podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán jejím rozsahem a jejími důvody.

V projednávané věci Krajský soud v Ostravě rozhodl rozsudkem ze dne 29. 9. 2004, č. j. 24 Az 28/2003 - 96, o žalobách stěžovatelů tak, že žaloby stěžovatelů a) a b) a c) zamítl a žaloby stěžovatelů d) a e) odmítl. Brojí-li stěžovatelé kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2002, kterým mělo být zastaveno řízení o jejich žalobě, a uvedené usnesení je podle stěžovatelů v rozporu se zákonem, neboť nedošlo k posouzení žádosti o sloučení věci a nařízení jednání a následně stěžovatelé v obsahu kasační stížnosti dovozují nezákonnost rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky a dovolávají se důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a v závěru navrhuje usnesení krajského soudu zrušit, je zcela zřejmé, že uvedená kasační stížnost se zcela míjí s rozhodovacími důvody Krajského soudu v Ostravě a výzvu soudu k odstranění vad této kasační stížnosti je nutno považovat za hraniční úkon soudu. Pokud krajský soud přesto vyzval stěžovatele k odstranění vad této kasační stížnosti a ve lhůtě soudem stanovené nebyly vady odstraněny, nezbývá Nejvyššímu správnímu soudu, než kasační stížnost podle § 106 odst. 1 s. ř. s. za obdobné aplikace § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť shora uvedenou kasační stížností se Nejvyšší správní soud nemůže zabývat. Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů kasační stížnost odmítl, aniž se mohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud jde o odměnu ustanovenému zástupci, Nejvyšší správní soud nezjistil poskytnutí žádného úkonu právní služby, za který by advokátu JUDr. Jaroslavu Dospělovi náležela odměna. Nejvyšší správní soud zjistil, že ustanovený advokát, ač vyzván, kasační stížnost nedoplnil, a proto mu odměnu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. srpna 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu

